

Zvezno tekmovanje bencinskih servisov

V letu 1988 je ponovno steklo zvezno tekmovanje bencinskih servisov kot nova spodbuda za dvig kakovosti poslovanja. Najbolje so se odrezali predstavniki NAP iz Novega Sada ter Petrolovi delovni organizaciji Trgovina in Istrabenz. Vsi ostali sodelujoči pa manj.

Uradni namen tekmovanja je sicer dvig kakovosti poslovanja, a ga je težje meriti in opaziti, zato je zadovoljstvo naftnih podjetij posvečeno bolj dobri uvrstitvi.

Kljub deljenim mnenjem o pravočasnosti ocenjevanja poteka tudi letos zvezno tekmovanje, ki pa bo po zgledu sodobnih olimpiad znova okrnjeno. Lani je manjkala Makpetrol, ki letos sodeluje, zato pa ne bo bencinskih servisov Ine, ki bodo menda samo letos izostali.

V organizaciji šolskega centra Petrolunion iz Sremskih Karlovcev in ob sodelovanju AMZJ iz Beograda ter poslovnega združenja Petrolunion bo tekmovanje trajalo od 1. junija do 30. septembra 1989.

V tekmovanje je vključenih 118 bencinskih servisov, od katerih bo ocenjenih 47 (določili jih bodo z žrebanjem), ki pa jih bodo poznali samo vodje ocenjevalnih komisij. Te servise bo v tekmovalnem obdobju (polovica v juniju in juliju, druga polovica v avgustu in septembru) obiskala ena treh komisij.

Bencinski servisi so razdeljeni po kategorijah:

Komisije bodo ocenjevale bencinske servise po ocenjevalnem listu, ki ima letos nekaj novosti, to so končne ocene, izražene v odstotkih ter izguba točk na tistih bencinskih servisih, ki nimajo črpalk z dieselskim gorivom ter merilcev pritiska.

Po koncu tekmovanja bodo razglasili zmagovalce (prva tri mesta) v vsaki kategoriji, za nagrade pa so predvideni pokali – za prvouvrščene, ter diplome in zastavice – za vse v trajno last, poleg tega pa še večdnevno strokovno potovanje v eno od sosednjih dežel za vse delavce, katerih servisi se bodo uvrstili med prve tri v posameznih kategorijah.

Šolski center Petrolunion iz Sremskih Karlovcev bo v sodelovanju z AMZJ in sodelujočimi naftnimi podjetji sproti obveščal javnost o tekmovanju in končnih rezultatih, v izobraževalne namene pa bodo posneli tudi film o vseh devetih najbolje uvrščenih bencinskih servisih.

Petrolovo Trgovino zastopajo letos bencinski servisi Brežice II, Vinica, Podčetrtek, Ravne na Koroškem, Lesce, Voklo I, Domžale II, Izlake,

Slivnica II, Ajdovščina II, Šempeter II in Martjanci (magistralni), Celje – Ljubljanska 38, Bled II, Hrastnik, Maribor – Na poljanah 10, Maribor – Tržaška 10, Ptuj – Potrčeva 54 (mestni), Krško II, Kozje, Dobrova, Kanal, Golo brdo in Rogašovci (podeželski).

Upamo, da bo namen tekmovanja – dvig kakovosti – tudi letos videti v samih ocenah, ki jih bo prejelo deset naših izžrebanih bencinskih servisov.

I. Mravlja

Za uspešnejše delo in boljše rezultate

Program nalog, ki naj bi jih v delovni organizaciji Trgovina z naftnimi derivati opravili do konca leta 1989

V delovni organizaciji Trgovina so pripravili seznam nalog, ki naj bi jih opravili do konca letošnjega leta, njihova izvršitev pa je pomembna za poslovno politiko in izboljšanje poslovanja. Naloge imajo dokaj podrobno razčlenjeno vsebino in določene nosilce, ki odgovarjajo za uspešno izvedbo.

Ob koncu leta bo delavski svet ocenil izvajanje poslovanja, in s tem tudi uspešnost vodilnih delavcev, ki nosijo največjo odgovornost pri opravljanju dela in doseganju rezultatov.

Posamezne naloge so:

kreditna prodaja,
oskrba z naftnimi derivati do konca leta in priprava na turistično sezono,
odnosi z AMZJ in AMZS, pregled poslovanja duty-free prodajaln,
varčevalni program, ureditev poslovanja z blagom dodatne ponudbe, pregled investicij, vzdrževanje bencinskih servisov in skladišč, prevozi naftnih derivatov, zaposlovanje in kadrovska

politika,
reorganizacija – zakon o podjetjih,
spremljanje poslovnih rezultatov,
urejanje sistemskih vprašanj,
atraktivnosti strokovnih služb,
konkurenca.

Naštete naloge nikakor niso nove, z njimi so se – ali bi se bili morali ukvarjati že do zdaj, nekoliko nov je le pristop k delu, in konkretno določeni ljudje, ki odgovarjajo za njihovo izvajanje – in s tem tudi za uspeh, dober in slab. Zdaj ne bo mogel nihče opravičevati svoje neuspešnosti z napakami in nedejavnostjo drugih, ampak bo moral prevzeti vsakršno krivdo nase. To pa bo pomenilo – če bo vse res tako potekalo, kakor nam obljublja zvezna vlada – da bo moral vsakdo tudi odgovarjati in prevzeti posledice na napake, ki bodo narejene na njegovem področju. Vse to obeta boljše dosežke, ali smo pa sposobni spremeniti svoje poglede na odnos do dela kar čez noč, bomo videli ob koncu leta.

	Magistralni		Mestni		Podeželski		Skupaj	
Trgovina	12	(5)	6	(3)	6	(2)	24	(10)
Istrabenz	4	(1)	2	(1)	2	(1)	8	(3)
Drugi	42	(16)	23	(10)	21	(8)	86	(34)
Skupaj	58	(22)	31	(14)	29	(11)	118	(47)

Opomba: Številke v oklepajih povedo, koliko bencinskih servisov od pripravljenih bo ocenjenih.

V marsičem so lahko zgled

Vsi veliko govorijo o skrbi za delavca, bolj pomembno pa je, kaj dejansko stori. V PINUSU so spoznali, da bodo zadovoljni ljudje bolj zavzeto delali, prinašali s tem boljši zaslužek podjetju ter iz tega tudi sami potegnili daljši konec.

V delovni organizaciji je zaposlenih 188 ljudi, od katerih je le 23 administrativnih delavcev, poleg njih pa še 13 agronomov ne sedi v proizvodni hali, ampak potujejo po državi in sodelujejo neposredno s strankami. Struktura zaposlenih se izboljšuje, saj ne sprejemajo več nobenih delavcev brez primerne izobrazbe.

Pred osmimi meseci so začeli poskusno delati po 40 ur na teden, po letu dni pa bodo tudi uradno prešli na tak tednik, saj naredijo zdaj več, in ljudje so bolj zadovoljni, ker odpadejo delovne sobote. Med delovnim časom imajo tri odmore, dvakrat po 15 minut, ko počivajo in se osvežijo s kavo, čajem ali čokolado iz avtomatov, kar je vse zastoj, tretji odmor, ki traja pol ure, je namenjen izdatni malici, ki ji dodajo še pol litra mleka, za vse skupaj pa odtegnejo od osebnih dohodkov po 22.000 dinarjev na mesec.

Ker je raziskava pokazala, da ljudje prinesejo na oblekah ostanke pesticidov, ki padejo na mizo in v hrano (njihove škodljivosti pa najbrž ni treba

omenjati), prihajajo v jedilnico v posebnih haljah in prav zanimiv je pogled na enotno, v zeleno, oblečene jedce. Pa ne le nanje. Zanimiva je tudi jedilnica. Ker prejšnja higiensko ni bila neoporečna, so jo preselili v obokano klet graščine, ki stoji ob tovarni (ko bodo poslopje obnovili, bodo našli v njem prostor tudi za nekaj pisarn), in bi jo z veseljem uporabljalo marsikatero gostinsko podjetje.

V delovni organizaciji posvečajo standardu veliko pozornost, saj so prepričani, da bodo zaposleni zavzeto delali in živeli za delovno organizacijo le tedaj, če se bodo v njej dobro počutili in če bodo zadovoljni. Zato so pravočasno poskrbeli za stanovanja in v principu nimajo stanovanjskih problemov. Vsi imajo ali lastno hišo oziroma stanovanje ali stanujejo v stanovanju delovne organizacije, ki je lastnica dveh blokov in pol. Ker imajo dokaj dobro urejen sistem kreditiranja, upajo, da bodo tudi v prihodnje lahko pomagali vsem, ki bodo potrebovali trdno streho nad glavo.

Za počitnikovanje so poskr-

beli z lastnim domom v Novigradu (v katerem je 37 ležišč in kuhinja s predelnimi stenami, tako da ima vsaka družina svoj del s štedilnikom, hladilnikom in ostalimi potrebščinami) ter s prikolicami v Čatežu, na Rabu in Lošnju.

Čeprav delajo s strupenimi snovmi, delavci nimajo benificirane delovne dobe, dasi se trudijo, da bi jo pridobili. Glavna zavora je statistika, ki kaže, da ni poklicnih obolenj, saj od 100 ljudi umre za dva za rakom, kar pa ni možno označiti za posledico delovnih

pogojev. Samo delo pa tudi sicer ni lahko oziroma je v proizvodnji pol leta izjemno naporno. Od januarja do konca maja delajo po dvanajst ur dnevno ter vse sobote, nedelje in praznike, v tem času pa naredijo 4 do 5 tisoč ton proizvodov (v celem letu 7 tisoč ton), vendar nimajo plačan nadur, temveč jih prenešajo na ostali del leta. Kljub temu pa osebni dohodki niso pretirano nizki, saj je maja znašal najnižji nekaj nad tri milijone dinarjev, razmerje pa je 1 : 3,8.

Kaj z rafinerijo?

Kako razmišljajo o lendavski rafineriji izven delovne organizacije

V Nafti Lendava se bodo morali odločiti, kaj bodo storili s svojo rafinerijo – ali jo bodo revitalizirali ali ukinili. Na vprašanje je najbrž težje odgovoriti tudi zato, ker želijo v delovni organizaciji ob obnavljanju naprav povečati tudi proizvodne zmogljivosti in sicer s 650 tisoč na milijon ton, od katerih bi jih 350 tisoč prodajali tujcem, konkretno avstrijskemu kupcu, ki bi s svojim kapitalom sodeloval pri obnovi rafinerije.

Vendar pa njegova finančna pomoč ne bi zadoščala, zato bi Nafta Lendava potrebovala podporo tudi od drugod. Ker je delovna organizacija članica sozda Ina, je pričakovala od njega nekaj denarja.

Kaj pravijo o tem v Inu?

Sedanje primarne kapacitete sozda znašajo 15 milijonov ton letno, in jih ne name-

ravajo povečati, strinjajo pa se, da je potrebno zamenjati v Nafti izrabljene naprave. In zavedajo se, da se bodo morali v Nafti Lendava odpovedati svoji rafineriji, če je ne bodo obnovili. Vendar ji materialno ne bodo mogli pomagati, ker preprosto nimajo denarja. Zato bo morala Nafta najti podporo drugod. Prvi in najboljši partner bo po mnenju podpredsednika sozda Ine Nafta Lendava sama, nekaj bi lahko pripomogli proizvajalci naprav, pa tudi zainteresirani kupci. Ina pa bi zagotavljala surovine za novo rafinerijo.

In kaj menijo v Petrolu?

Na seji izvršnega odbora poslovne skupnosti Petrokemija je predstavnik Petrola dejal, da v sozdu proučujejo vse možnosti, vendar še niso sprejeli dokončne odločitve.

J. K.

Hribar Silvo

Kamnik Zupančičeva 6

Kamnik, 30.5.1989.

Tov. direktor maloprodajne službe

"P e t r o l"

Ljubljana Dvoržakova ulica

Spoštovani tov. direktor, dne 26.4.1989 popoldan sem imel nesrečo. Verjetno sem na cesti nekaj povozil in se mi vžgal avto. Sreča, da sem bil v bližini Vaše Bencinske črpalke 2. na Bakovniku, tako, da so mi Vaši uslužbenci takoj priskočili na pomoč in mi avto pogasili. Z veseljem sem občudoval spretost, znanje in tudi srčnost Vaših uslužbencev na "Črpalki". Videl sem, da niso samo prijazni ob obisku na Črpalki, temveč tudi v sili radi pomagajo.

Še enkrat srčna hvala Vam in preko Vas Vašim delavcem na Črpalki Kamnik-Bakovnik 2".

Hvaležni

Hribar Silvo

Montiranje posebnega ventila za praznjenje naftovoda nad merno-sprejemno postajo in rezervoarskim prostorom. Iz tega dela naftovoda je bilo namreč potrebno izčrpati surovo nafto

Za boljše sodelovanje

Na obisku v Pivovarni Union in Emoninem blagovnem centru

Gostinci želimo čim bolj spoznati delo, življenje in razvoj svojih poslovnih partnerjev, zato smo sprejeli njihovo vabilo, da jih obiščemo v njihovih delovnih organizacijah.

Pred nedavnim smo bili gostje dveh pomembnih dobaviteljev – Pivovarne Union in Emoninega blagovnega centra. V obeh organizacijah so nas zelo lepo sprejeli in nam s pomočjo strokovnjakov razkazali svoji organizaciji.

V Pivovarni Union smo si ogledali računalniško vodeno proizvodnjo piva in ostalih proizvodov (kvasa itd.), polnilne linije in muzej, ki prikazuje razvoj Pivovarne od nje-

nih začetkov do danes. Seveda smo ob zaključku preizkusili njihov glavni proizvod in soglasno ugotovili, da kvaliteta piva ne odstopa od naših želja.

V Emoninem blagovnem centru pa smo spoznali njihov tozdr Prehrana in si ogledali celotno proizvodnjo od pržarne kave, pakirnice, skladišč do distribucije. V mali sejni dvorani poslovne stavbe so pripravili razstavo izdelkov Emone in njenih poslovnih partnerjev, po razstavi pa so nas povabili na degustacijo izdelkov iz svoje bogate ponudbe in specialitet iz uvoza.

H. Krištofelc

S seje izvršnega odbora poslovne skupnosti Petrokemija

NAFTOVOD REKA-LJUBLJANA

Petrol in Rafinerija Reka se pogovarjata o možnosti, da bi zgradila naftovod, ki bi povezoval Reko z Ljubljano, in bi bil obenem povezan tudi s Koprom. S tem bi zmanjšali transportne stroške, oskrba pa bi bila hitrejša in kvalitetnejša.

PROIZVODNI PROGRAM REŠKE RAFINERIJE

Rafinerija Reka je predstavila svoj proizvodni program, po katerem bo ostala oskrba z bencinom na lanski ravni, prav tako tudi proizvodnja aromатов, ki jih bodo še na-

prej proizvajali po šest mesecev na leto.

Ker devizni trg dobro deluje, je oskrba z aromati dobra, in ni problemov niti pri izvozu niti pri uvozu. Cene oblikujejo na osnovi tržnih pogojev. Zaradi rekonstrukcije posameznih pogonov Rafinerije Reka bodo preusmerili proizvodnjo aromатов v kvalitetnejše in tržno bolj iskane, ter s tem tudi finančno uspešnejše vrste.

OSEBNI DOHODKI V INI

V letu 1988 je znašal povprečni osebni dohodek v sozdu Ina 861.418 dinarjev, v prvih petih mesecih letošnjega leta 2.650.000, v maju pa 3.920.000 dinarjev. V tem mesecu so bili najvišji povprečni osebni dohodki v Rafineriji Reka in sicer 4.820 tisoč, najmanjši pa v Inaprojektu v Zagrebu – 2.100.000 dinarjev.

Prve količine kondenzata so že v lendavski rafineriji

NAPRAVE T1 SO PRIPRAVLJENE ZA PREDELAVO

16. junija so poslali v Virju v naftovod prve količine Naftaplinovega kondenzata, ki ga bo na rekonstruiranih napravah T1 predeloval Naftin sektor Rafinerija. Prve količine kondenzata, pomešanega s surovo nafto, pa so prispele v Nafto 22. junija. Član PO delovne organizacije Borut Ošljaj je povedal, da so naprave T1 že pripravljene za predelavo. Njihova rekonstrukcija je trajala kar tri leta, saj je bilo potrebno uvoziti nekaj manjkajočih delov opreme. Na T1 bi kondenzat lahko predelovali že pred 26. junijem, a so v Rafineriji opravljali remont

na napravi T3. Če bo stekla predelava kondenzata (pogodba o predelavi in dobavi je sklenjena zaradi poskusa predelave le za letošnje leto) na T1 brez tehnično ekonomskih problemov, bo potrebno prilagoditi za predelavo kondenzata tudi naprave T3.

Predelava kondenzata pomeni za Nafto hkrati ekvivalentno manjše dobave domače nafte, čeprav je bo nekaj še prihajalo v Lendavo po železnici z nekaterih naftnih polj, na primer z Mučne reke.

Š. P.

OB KULTURNEM DOGODKU, POMEMBREM ZA NAS IN NAŠE POTOMCE

Odpiranja grafičnega centra se je udeležilo tudi več delavcev Petrola

Predstavnikom sponzorjev je direktor grafičnega centra Zoran Kržišnik izročil diplome

O varni uporabi zemeljskega plina

Z rastočo porabo zemeljskega plina v svetu in tudi pri nas se širi mreža plinovodov in raste število potrošnikov zemeljskega plina tako industrijskih kot tudi v široki potrošnji. Zato tudi večkrat slišimo ali beremo o nesrečah, ki so se zgodile pri transportu ali uporabi zemeljskega plina. Ni redko, da se nesreče, ki so se zgodile pri uporabi tekočega naftnega plina, pripisujejo zemeljskemu plinu ali pa tudi obratno.

Večkrat me ustavljajo in sprašujejo znanci, ki so že, ali pa želijo postati potrošniki plina, pa o njem prav malo vedo. Zato mislim, da ne bi bilo odveč, če bi o kurilnih plinih in tehniki njihove uporabe napisal nekaj besed.

Kurilne pline, ki jih uporabljamo v industriji za kurjenje parnih kotlov, peči ali pa v raznih tehnoloških postopkih v široki potrošnji, pa za kuhanje, pripravo tople vode in ogrevanje stanovanjskih prostorov delimo na tri skupine.

1. V prvi skupini je mestni plin, ki so ga prej plinarne pridobivale iz premoga, sedaj pa ga pridobivajo s cepljenjem zemeljskega plina ali pa tekočih naftnih derivatov, propana in butana. Mestni plin je sestavljen okoli 45 % iz vodika, 30 % metana, 10 % ogljikovega monoksida, ostanek pa iz ogljikovega dioksida in dušika. Ta plin je polovico lažji od zraka, se rad meša z zrakom ter ima najboljše gorilne lastnosti. Zaradi vsebine ogljikovega monoksida je strupen in nevaren za zastrupitev pri spuščanju iz cevovodov. Kurilna moč mestnega plina je približno pet kilovatnih ur za vsak kubični meter plina. Mešanico mestnega plina in zraka pri temperaturi okolja lahko vžgemo pri koncentracijah med 4,5 % in 34 % plina v zraku. Če se ta mešanica plina in zraka nahaja v zaprtem prostoru potem po vžigu eksplodira. Pri večjih ali manjših koncentracijah se plin ne vžge in ne eksplodira.

2. V drugo skupino spada zemeljski plin, ki nastaja v naravi skupaj s surovo nafto in je sestavljen 97 % iz metana. Ostalo so etan, propan,

butan in dušik. Je lažji od zraka in se z njim težje meša kot mestni plin, zato običajno pri spuščanju iz cevi »pobegne v zrak« in ne povzroča težav. Zemeljski plin je brez barve, brez vonja in popolnoma nestrupen. Njegova kurilna moč je dvakrat večja kot pri mestnem plinu in znaša okoli deset kilovatnih ur za vsak kubični meter. Mešanico zemeljskega plina in zraka pri temperaturi okolja lahko vžgemo pri koncentracijah med 5 % in 15 % plina v zraku. Tudi ta mešanica v zaprtem prostoru eksplodira, pri manjših ali večjih koncentracijah pa se ne vžge in ne eksplodira.

3. V tretjo skupino spadata tekoča naftna plina, propan in butan oziroma njuni mešanici. Propan in butan imenujemo »tekoče« pline zato, ker jih pri normalni temperaturi (20 °C) s stiskanjem zlahka utekočinimo in jih tekoče polnimo v jeklenke. So dvakrat težji od zraka in se z zrakom težje mešajo kot zemeljski plin. Kurilna moč tekočih naftnih plinov je trikrat večja kot pri zemeljskem plinu in znaša okoli trideset kilovatnih metrov za vsak kubični meter plina. Te pline kupujemo v jeklenkah na kilograme in zato lahko zapišemo, da ima 1 kg plina okoli trinajst kilovatnih ur kurilne moči. Mešanico tekočega naftnega plina z zrakom lahko vžgemo le v koncentracijah od 1,5 % do 9,5 % plina v zraku. Mešanico tekočega naftnega plina z zrakom 50/50 % uporabljamo za zamenjavo z zemeljskim plinom v primeru konic porabe ali če zaradi kakšne napake zmanjka zemeljskega plina. Ta mešanica ima enake gorilne lastnosti in daje na gorilniku enako toploto kot zemeljski plin, jo pa porabimo manj, ker ima višjo kurilno moč. Mestne plinarne uporabljajo ta način preskrbe, kadar se poraba zemeljskega plina toliko poveča, da jo ne morejo pokriti z dobavo. V tem primeru ni nikoli oškodovan potrošnik temveč izgubo trpi plinarne.

Do sedaj smo spoznali, da zemeljski plin in tekoči naftni plini lahko eksplodirajo samo v sorazmerno ozkem pasu

koncentracij, zato so pri uporabi tudi varnejši od mestnega plina. Da bi jih uporabniki lahko začutili oziroma zavohali veliko prej kot pa bi nastala nevarna koncentracija, plinarna kurilne pline za uporabo v široki potrošnji zasmradijo z markaptanom, ki ima značilen duh po gnilih jajcih. Po predpisih morajo biti plini zasmrajani toliko, da jih vsak povprečen človek v mešanici z zrakom zagotovo zazna že pri koncentracijah, ki so le eno petino od spodnje meje eksplozivnosti.

Zemeljski plin plinarne dobavljajo potrošnikom po cevovodih do plinskih aparatov bodisi štedilnikov, pretočnih boilerjev za pripravo tople vode in kotlov za centralno ogrevanje. Vsi ti cevovodi so izdelani iz jeklenih cevi, kar je predpis za hišne instalacije, ter so po montaži preizkušeni na tlak in hermetičnost. Zato so nesreče zaradi izpuščanja plina iz cevovodov izključene. Edina slaba točka je gumijasta cev, ki običajno spaja štedilnik s cevovodom. To je potrebno vsaj enkrat na leto kontrolirati.

Do uhanja zemeljskega plina v prostor, lahko torej pride le pri starejših plinskih aparatih kot so štedilniki, če na primer jed, ki se kuha, prekipi in ugasne plamen na gorilniku. Vsi novejši plinski aparati imajo vgrajeno varovalo plamena, ki v primeru, ko se plamen ugasne samodejno zapre dovod plina v gorilnik. Tako varovalo plamena imajo vgrajeno tudi vsi pretočni boilerji, plinske peči in kotli za centralno ogrevanje. S pravilnim izborom plinskih aparatov in z rednim vzdrževanjem in čiščenjem lahko zagotovimo, da bo uporaba zemeljskega plina povsem varna in da bodo izključene vse možnosti nesreč.

Zemeljski plin za popolno izogrevanje potrebuje okoli deset kubičnih metrov zraka za vsak kubični meter plina. Na plinskih štedilnikih lahko zgori na uro do dvesto litrov plina, kar zahteva približno dva kubična metra zraka za uro za gorenje. Ta zrak prihaja v prostor skozi špranje pri oknih in vratih. Drugačna pa je slika pri plinskih boilerjih ali kotlih za centralno kurjavo, na katerih zgori od dva

do tri kubične metre zemeljskega plina na uro, kar zahteva dvajset do trideset kubičnih metrov zraka na uro za zgorevanje. Posebno v kopalnicah, ki so običajno v manjših prostorih, moramo poskrbeti za nemoten dotok svežega zraka in zagotoviti odvod nastalih dimnih plinov. Če zraka ni dovolj za zgorevanje, plin zgori nepopolno, nastaja ogljikov monoksid in nastopi nevarnost zastrupitve. Zato je dovod svežega zraka zelo važen, vse drugo za varno uporabo zemeljskega plina pa opravi avtomatika, ki je vgrajena v plinske aparate.

Ozrimo se sedaj še na uporabo tekočega naftnega plina, ki ga v gospodinjstva dobavljajo v jeklenkah z vsebino pet ali deset kilogramov tekočega plina. Kot smo že omenili je tekoči naftni plin dvakrat težji od zraka ter se ob izpuščanju nabira v vdolbinah, podobno kot voda. Osnovno pravilo je, da jeklenke in naprave za tekoči naftni plin ne smemo postavljati v prostore ali vdolbine, ki so nižje od okolice. Jeklenke in naprave moramo postaviti vedno tako, da plin, če uhaja, lahko tudi izteče v okolico.

Polne jeklenke so posebno občutljive na segrevanje. Nikdar ne smemo jeklenke hraniti blizu peči ali štedilnikov ali jih postaviti na sonce, da bi se segrele na temperaturo, višjo od štirideset celzijevih stopinj. Zaradi raztezanja tekočine (tekočega plina) pod vplivom temperature lahko le-ta povzroči razrušitev jeklenke. En kilogram tekočega naftnega plina zavzema prostornino dveh litrov, v deset kilogramski jeklenki torej dvajset litrov. Prostornina jeklenke je po predpisih najmanj štiriindvajset litrov, kar varuje jeklenko do temperature štirideset celzijevih stopinj. Vsaka jeklenka je preizkušena s tlakom petindvajset barov, njena zrušilna trdnost pa je približno osemdeset barov.

Na jeklenko potrošniki navadno sami montiramo regulator tlaka in gumijasto cev do štedilnika. Redno moramo zamenjati tesnila na vijačnem spoju regulatorja tlaka z ventilom in po vsaki montaži tesnost spoja preizkusiti z milnico. Vse ostalo velja isto kot

smo že opisali pri uporabi zemeljskega plina.

Če smo pri delu in uporabi plina natančni in če upoštevamo gornja pravila, potem lahko kurilne pline uporabljamo brez strahu, da bi se nam zgodila nesreča.

NA VSE JE TREBA MISLITI

Če hočemo dosegati dobre rezultate, mora biti naše osebe strokovno čim bolj usposobljeno. Da bi to dosegli, ga dodatno izobražujemo, in v ta namen pogosto organiziramo predavanja z različno tematiko. Vsebina zadnjega predavanja je bila – poslovni bonton, pripravila pa ga je – prijetno in zanimivo – diplomirana estetičarka in kozmetičarka Ana Knežević. Udeležilo se ga je strežno in recepcijsko osebje, sobarice in vodje oddelkov. Zajemalo je celoten poslovni bonton, ki naj bi ga spoštovalo vse osebje, in se po njem tudi ravnalo – od sprejema gostov, pozdravljanja, nujenja uslug, reševanja kritičnih situacij, ki nastanejo med delom, osebnega videza, delovnih oblek do telefonskega komuniciranja.

Predavanje je bilo zelo poučno, koliko bo vplivalo na obnašanje posameznih delavcev pa je odvisno od njih samih.

Če bodo upoštevali napotke predavateljice, pa ne bodo koristili samo gostom, niti samo delovni organizaciji, v kateri opravljajo delo...

H. Krištofelc

PRIVATNI BENCINSKI SERVISI V SRBIJI

V bližini Beograda bodo začeli graditi dva privatna bencinska servisa, ki bosta prva v republiki.

Prvi bo stal na področju občine Sopot, njegov lastnik pa prihaja iz Mladenovca, Na dveh tisočih kvadratnih metrov bo zgradil še majhen gostinski objekt in trgovino rezervnih delov za traktorje. Jugopetrol naj bi lastnika oskrboval z vsem materialom.

Drugi servis bo na področju občine Mladenovac, oskrbovale pa naj bi ga Inine rafinerije.

S HLADILNIM SISTEMOM DO SVETOVNE KVALITETE LEPIL

V Nafti Lendava ob 3. juliju, prazniku delovnega kolektiva in občine le niso ostali brez uspešno zaključene investicije. V sektorju Petrokemija so namreč po hitrem postopku izvedli investicijo – pripravo ledene vode. Njena planirana vrednost je sicer v začetku po izjavi direktorja programa za petrokemijsko dejavnost mag. Ladislava Gaala znašala 1,2 milijarde dinarjev, vendar bo ta številka prekoračena zaradi gospodarskih gibanj v državi. S pomočjo te investicije bodo pri vseh vrstah lepil, ki jih proizvajajo v tem sektorju, izboljšali kvaliteto in še bolj utrdili svojo prisotnost na domačem in tujem trgu. Doslej so namreč v poletnih mesecih imeli probleme s hlajenjem v procesu proizvodnje lepil.

Š. P.

INA IN PRIVATNI BENCINSKI SERVISI

V Ini privatne bencinske servise v bistvu podpirajo, vendar so oblikovali določeno strategijo, ki teče v dveh smereh. Bencinske servise lahko gradita Ina in zasebnik skupaj in skupaj tudi eksploatirata, vendar tam, kjer s tem ne bi bil ogrožen promet obstoječih bencinskih servisov, ali kjer je jasno, da Inini bencinski servisi do leta 2000 ne bodo uspešni. Zasebnik pa lahko tudi najame Inin bencinski servis, a dobil bo le takega, ki sam ne pokriva svojih stroškov, privatniku pa bi prinašal dobiček, ker bi bila režija manjša in ker bi najemnik sam delal.

Seveda pa zaenkrat v sozdu še ne morejo razmišljati o večjem številu privatnih servisov, ker jim dosedanji zakon o delovnih razmerjih onemogoča, da bi jih dali večje število v najem.

Kdor vesele pesmi poje...

Kar preveč časa je že minilo, odkar se je naš pevski zbor pojavil na straneh našega časopisa. Zato je prav, da zdaj, ob zaključku sezone znova opozorimo nanj.

Po precej dolgem počitku smo se letos spomladi znova resno lotile dela. Rezultati so bili takoj vidni. Že po kratkem obdobju dokaj intenzivnih vaj smo se lahko predstavile na proslavi 8. marca. Naš nastop je bil zelo uspešen in lepo sprejet.

Drugi večji nastop je bil na pevski reviji, ki jo vsako leto prireja ZKO Ljubljana Bežigrad. Tam smo se predstavile z novim in zahtevnim programom.

Za zaključek sezone se vsako leto udeležimo pevskega tabora v Šentvidu pri Stični. Tudi letos smo bile tam, in niti slabo vreme nam ni moglo pokvariti prelepega doživetja. Zdaj odhajamo na počitnice. Vendar že z mislijo na jesen, na novo pevsko sezono. Čaka nas kar precej načrtov, vsi so zelo ambiciozni in zanimivi. Zato naj bo ta članek obenem poziv in vabilo. Poziv vsem tistim, ki bi nam lahko pomagali – kakorkoli. In vabilo vsem onim, ki imajo veselje do petja, da se nam pridružijo. Čim več nas bo, tem boljše bomo, lepše bomo pele in več zanimivih

nastopov in gostovanj bomo pripravile.

Naša knjiga spominov je že kar zajetna, vendar obljubljam, da jo bomo še popisale z novimi uspehi in lepimi doživetji.

Pridite, in se nam pridružite! Vedno dobrodošle!

M. M.

Sporazum o gradnji plinovoda

Na osnovi sporazuma o konzorciju za gradnjo in finansiranje magistralnega plinovoda z visokim pritiskom v Jugoslaviji in državah Tretjega sveta, ki so ga v Beogradu podpisali predstavniki sovjetskega podjetja Mašinoimport in Investimport iz Beograda so nekaterim investitorjem ponudili projekte v ratifikacijo.

Ponudbo je dobil tudi beograjski Energogas in sicer za gradnjo plinovoda z visokim pritiskom na odseku Paraćin – Pojate – Kruševac – Titovo Užice. Plinovod bi bil dolg 160 km, njegova vrednost pa bi znašala 26 milijonov dolarjev. Z njim bi nadaljevali plinifikacijo, ki sega zdaj od madžarske meje do Paraćina, nova veja pa naj bi bila zgrajena v letu dni.

Mašinoimport in Investimport sta ponudila novosadskemu Naftagas-Gasu investiranje nadaljnje plinovodne mreže v Vojvodini. Vrednost tega posla bi znašala 114 milijonov dolarjev, opravljen pa bi moral biti v 36 mesecih. Pripravljajo pa tudi projekt za gradnjo plinovoda po Bosni in Hercegovini, ki ga nameravajo ponuditi sarajevskemu Energopetrolu. Mašinoimport in Investimport bosta delala po sistemu »ključ v roke«, to se pravi, da bosta predala investitorju kompletno zgrajen plinovod.

S podpisom tega sporazuma bo razširjeno sodelovanje med Investimportom in Sovjetsko zvezo, gradnja plinovoda pa bo zmanjšala sovjetski dolg Jugoslaviji, ki znaša dve milijardi dolarjev. Obenem bi nove količine sovjetskega plina omogočile naši državi večji izvoz v Sovjetsko zvezo, saj bi nam s plinom plačevali naše blago.

Vračali smo se zadovoljni

Letošnje poletne športne igre – nekateri so jih imenovali zimsko-poletne, ker je bilo hladno kakor pozimi, tekmovalne discipline pa poletne – so pripravili delavci Nafta Lendava, ki so se svoje naloge lotili zelo resno in zavzeto, ter tisto, kar je bilo v njihovi moči zelo dobro izpeljati. Seveda pa niso mogli naročiti primerneга vremena, niti prestaviti tekmovalnih prizorišč na skupno mesto.

Pohvaliti pa bi bilo najbrž treba tudi tekmovalce in njihove navijače, ki so se obnašali športno – nogometaši pa se najbrž ne bi počutili dovolj profesionalci, če se ne bi vsaj nekoliko sprli – kar se je najbolje izkazalo ob podelitvi nagrad, ko ni nihče protestiral ali žvižgal, ampak so vsi po vrsti nesebično ploskali vsakemu, ki je dobil kolajno ali pokal.

Sicer pa bo za tiste, ki niso bili na športnem dnevu, najbolj zanimivo mnenje tekmovalcev. Pa pogledjmo, kaj so povedali.

Milan Biro iz Nafta Lendava

Bilo je super, samo zame nekoliko naporno. Začel sem zjutraj ob pol desetih, in tekmoval do petih popoldne. Bil sem močno izčrpan, saj sem odigral pet tekem. Morda bi bilo bolje, če bi igrali na dva dobljena seta, ali če bi razširili tekmovalje v tenisu na dva dni, ali če bi delili igralce v dve skupini, boljše in slabše.

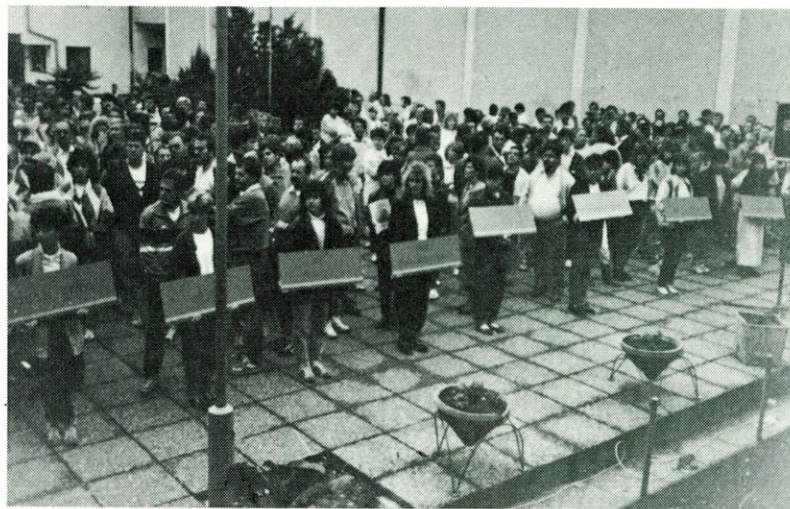
Igre same se mi zdijo pomembne tudi zato, ker se na njih srečajo delavci iz vseh delovnih organizacij, kar je dobro in koristno za medčloveške odnose, ki postanejo s tem tesnejši in pristnejši, ter za poslovno sodelovanje. Pr-

vič sem nastopil na Petrolovih igrah, zato doslej nisem poznal veliko ljudi iz sozda in mi je bilo vsako novo poznanstvo posebej pomembno. Če ne bi bil ves dan na igrišču, bi bil krog novih znancev še večji.

Gotovo pa je bilo vredno pripraviti igre in na njih sodelovati.

Franci Bricelj iz Inženiringa

V redu je bilo. Pred začetkom smo bili skeptični, ker bo srečanje v Lendavi, kar je za enodnevno tekmovalje precej daleč. Potem smo se odločili, da bomo odpotovali že dan prej, in tako nismo bili utrujeni od vožnje, pa še nekaj zanimivosti smo si lahko ogledali.

Škoda, da je bilo kegljanje tako daleč, dobro pa, da se je odvijalo dva dni. Morda ne bi bilo slabo, če bi dva dni igrali tudi tenis, saj posamezne tekme včasih zelo dolgo trajajo.

Splošno vzdušje je bilo izredno dobro, a če bi bili v kraju tekmovalja dva dni, bi bili skupaj tudi zvečer, kar bi bilo pozitivno tudi za službeno sodelovanje. Ker smo raztreseni po vsej Sloveniji, je med nami veliko premalo osebnih in družabnih stikov.

Milena Godec-Lotrič iz Zemeljskega plina

Lepo je bilo in tudi vreme, ki je nekatere motilo, mi je bilo všeč, ker je bilo za tek zelo primerno. Družba je bila sijajna, in dobro smo se razumeli. Tudi glasba je bila v redu, tako da smo lahko veselo zaplesali.

Zelo me je presenetila splošna prisrčnost. Nekaj novega je bilo spremstvo ekip, naša spremljevalka pa izredno prijetna. Pohvaliti jo moram tudi zato, ker se je tako vključila v našo ekipo, da je tudi navijala za nas.

Rezultat naše delovne organizacije je bil slab, ker smo morali odpovedati kar šest panog. Nekateri delavci srečanja niso vzeli resno, in so se kar tako prijavljali.

Peter Macuh iz Skupnih služb sozda

Fino je bilo, ker je bila organizacija športnega srečanja dobra – malo športa, malo sprostitve, tudi naplesali smo se, sam pa sem se tudi kopal v bazenu. Dobro je bilo tudi to, da organizatorji niso zapolnili prav vsake minute, in nam je ostalo nekaj časa za

tisto, kar je zanimalo posameznike. Tako smo našli čas za ogled muzeja, obisk zidanice, in našli smo lahko krasno gibanico.

Z vsem tem smo mogli občutiti utrip Prekmurja, čeprav ne v polni meri, in tudi utrip Petrola, saj nas je bilo veliko zbranih.

Janez Pirih iz Transporta Ilirska Bistrica

Bilo je dobro, in vračali smo se zadovoljni. Pogoji za tekmovalje so bili v redu, takšni, kakor morajo biti, ocenjevanje tudi, prav tako organizacija. Vse, vse mi je bilo všeč.

Škoda le, da nas je bilo iz Tiba tako malo, a stroški bi bili previsoki, če bi najemali avtobus. Zato smo izbrali samo najboljše in se pripeljali z osebnim avtomobilom.

Osebnostno sem zadovoljen tudi s svojim rezultatom, ki je bil celo za nekaj krogov boljši kakor na treningih.

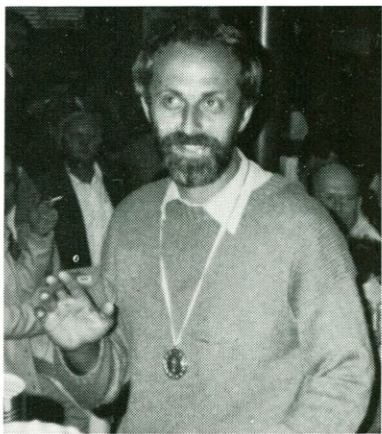
Vitko Stanič iz Istrabenza

Vsekakor sem za športne igre, ker dajejo možnost, da se že odtujeni delavci lahko vsaj dvakrat na leto srečujejo. Razkropljeni smo po vsej Sloveniji, igre pa nas med seboj spoznavajo, združujejo, razveseljujejo, žalostijo. Tekmo-

Dragutin Prtenjak iz TOE Celje

Organizacija je bila v redu in jo lahko samo pohvalim. Lendavčani so se zelo potrudili in vnesli nekaj novosti. Ekipe niso še nikdar dobile spremljevalcev, ki so se tu spoznali na vse in so lahko dali vsakršne odgovore, ne le v zvezi s tekmovanjem, ampak tudi o zanimivostih kraja ter podobnem. V danih pogojih so se organizatorji res dobro izkazali, žal pa pogoji niso bili najboljši. A če bi izbirali samo tiste, ki imajo ugodne pogoje za organizacijo, ne bi nekateri nikdar sodelovali. Osebnostno bi imel pripombo na to, da so bila tekmovalna mesta zelo razdrobljena. Namen

srečanja pa je predvsem v tem, da smo skupaj, da se vsaj na takšnem srečanju nekoliko zblížamo. Vendar te pomanjkljivosti niso krivi organizatorji in naj mojih razmišljanj ne sprejmejo kot kritiko na svoj račun.

valnemu programu pa bi dodal kakšne bolj množične športe.

Tokratne igre sem doživljal srednje dobro, bile so že boljše in slabše. Nekateri tekmovalci so bili v slabšem položaju, ker so prišli od daleč, potem so morali pa takoj na tekmovanje, in niso mogli doseči najboljšega rezultata. Iz Kopra prideš zbit do Lendave, zato ne moreš dati vsega od sebe. Seveda bi se enako dogajalo tekmovalcem iz Lendave, če bi pripotovali na dan tekmo-

vanja k nam v Koper. Zato bi igre raztegnil na dva dni, kar bi nam dalo možnost, da bi bili dlje skupaj in se bolje spoznali.

In še nekaj. Tekmovalna mesta naj bi bila bolj skupaj. Vzdušje bi bilo drugačno. Kdor ne bi bil ravno na štartu, bi lahko spremljal tekmovanje drugih, navijal, in s tem pripomogel k bolj tekmovalnemu vzdušju. V današnjem času, ko je vse skomercializirano, je druženje in sodelovanje izven delovnega časa zelo pomembno, in ga moramo čim bolj zavzeto razvijati.

Nevenka Šantič iz Istrabenza

Všeč mi je bilo, morda tudi zato, ker sem prvič videla te kraje, in srečala zanimive ljudi.

Naša ekipa je bila zelo okrnjena, zato je vsak sodeloval vsaj v dveh panogah. Nekateri so odpadli zaradi bolezni, nekateri iz drugih vzrokov, nekateri so v zadnjem trenutku ugotovili, da ne morejo za dva dni od doma, vse pa se je zgodilo povsem spontano.

Splošno vzdušje je bilo dobro in družba prijetna, obisk kleti zelo zanimiv in srečanja

ni motilo niti slabo vreme. Delavci Istrabenza smo si po zaključku tekmovanja pred kosilom pripravili še dodaten dvoboj – nogomet parov na izpadanje, pri čemer smo se od srca nasmejali, in v zagnanosti pozabili celo na blato ter se v velikem slogu metali

po tleh. In na koncu je tudi s tistih, ki so med malico skrbno pazili, da ne bi niti z najmanjšo mastno kapljico popackali trenirke, blato kar teklo.

Stane Žerko v Monterju

Sredi junija so v galeriji Monter v Zagrebu odprli razstavo akvarelov in lesorezov Staneta Žerka. Ob tem dogodku je spregovoril o slikarju in njegovem delu profesor Bauer.

»Najprej bi dal priznanje Monterju, ki je našel razumevanje ter odprl to galerijo oziroma dal prostor za to vrsto umetnosti in kulturne manifestacije.

Naša družba je danes v veliki ekonomski, a tudi družbeno-politični krizi, ko se ljudje poleg osebnih, ekonomskih in drugih problemov težko znajdejo iz dneva v dan. V takem položaju se človek zelo težko in vse redkeje odloča za obisk kulturnih manifestacij in galerij. Taka oblika približevanja umetniških del neposrednemu proizvajalcu je zdaj vse pogostejša, v Zagrebu, in tudi v drugih krajih pa je v delovnih kolektivih zanje vse več razumevanja.

Sam sem imel čast, da sem spoznal slikarja Staiz Inženirka, katerega dela so tu pred nami. Njegova dela, predvsem akvareli, ki so razstavljeni pri vas, in tudi tista, ki sem jih videl v mapi, so naredila name globok vtis. V akvarelni tehniki je Stane Žerko dosegel take rezultate, da sem presečen in seveda navdušen. Iz dela jih lahko samo nekdo, ki živi z umetnostjo, ki je vanj globoko vkoreninjena. Taka zvrst nadarjenosti, ki se pojavlja in obstaja v genih človeka, je velika dobrobit človeštva.

Pred leti smo pri RK izdelali analizo del otrok, učencev, dijakov v Sloveniji, in ugotovili, da je te vrste nadarjenosti za oblikovanje barv ter ustvarjanje na likovnem področju vse več, pa ne samo tam, tudi pri nas ter v drugih republikah in pokrajinah.

Prepričan sem, da ni pred nami le prva razstava umetniških del Staneta Žerka v Zagrebu, temveč je to njegov prvi korak v naš kulturni prostor. Naš Zagreb in Monter imata čast, da pozdravita in čestitata umetniku za njegovo prisotnost ter mu želita veliko uspehov v prihodnje.

Nitka

DOLARJI ZA RAZISKOVANJE NAFTE IN PLINA

Novosadski Naftagas bo vložil letos nad 20 milijonov dolarjev v raziskave 15 novih vrtin v okviru projekta raziskovanje nafte in plina v Vojvodini. Sredstva so si zagotovili s krediti svetovne banke, ostanek kredita, 1,6 milijona dolarjev pa bodo porabili za gradnjo podzemnega skladišča za plin.

HIDRODESULFURIZACIJA LETA 1992

Pogodba Rafinerije Reka in francoskega podjetja IFP

Rafinerija Reka bo dobila od francoskega podjetja IFP tehnologijo za hidrodesulfurizacijo, ki jo potrebuje njen tozdr Proizvodnja goriv in maziv. Pogodbo so pred nedavnim podpisali v Parizu. Rafinerija pa bo plačala za tehnologijo 20 milijonov dolarjev, od katerih znaša vrednost uvožene opreme okrog pet milijonov.

Nova naprava bo začela delovati leta 1992, njena letna kapaciteta bo znašala milijon ton goriva. Proizvajala bo dieselsko gorivo, ki bo vsebovalo veliko manjše količine žvepla kakor dosednji proizvodi. S tem pa dobiva investicija še veliko večji pomen.

Nova naprava pomeni najvažnejšo investicijo Rafinerije Reka v tekočem petletnem obdobju, saj bo zmanjšala količino žvepla v gorivu na raven evropskih standardov, kar bo omogočilo reškemu kolektivu, da se bo močneje uveljavil na mednarodnem trgu ter v mednarodni delitvi dela.

NAFTA IN PLIN NAD PLANOM

Z vojvodinskih naftnih polj so v preteklih petih mesecih dobavili rafinerijama v Pančevu in Novem Sadu 461 tisoč ton nafte, kar je 9500 ton več, kakor so načrtovali. Bolj ekonomična proizvodnja je v tem obdobju omogočila tudi 368 milijonov kubikov plina, kar je za 32 kubikov nad planom.

PLIN ZA EVROPO

Alžir je sklenil pogodbe s petimi evropskimi državami za dobavo plina preko načrtovanega plinovoda, dolgega 3000 kilometrov.

Plinovod, ki bo teklen tudi preko maroškega ozemlja, bo najprej oskrboval Francijo, Španijo in Britanijo, pozneje tudi Zvezno republiko Nemčijo in Portugalsko. Evropske države so vse bolj zainteresirane za ta projekt, saj so čedalje bolj odvisne od plina kot »čistega« energijskega vira.

IRAK SPET PREKO ZALIVA

Irak namerava obnoviti izvoz surove nafte preko Zaliva in sicer naj bi ga začeli voziti 1. julija, ko naj bi zaključili rekonstrukcije terminala z globokim plinom, ki je bil močno poškodovan v boju z Iranom. Izvoz nafte preko terminala Al-Bakar bo znašal 800 tisoč sodčkov dnevno.

Iraški minister za transport je najavil, da bodo odprli tudi terminal Khod Al Amaya, vendar točen datum še ni določen.

Zdaj izvažajo Irak svojo nafto po naftovodu preko Turčije in Saudske Arabije ter s kamionskimi cisternami preko Turčije in Jordanije.

ZAHVALA

Kratek stik v srčnem utripu je v trenutku razblinil v nič vse želje in hrepenenja mojega življenjskega sopotnika ŠTEFANA BOHINCA.

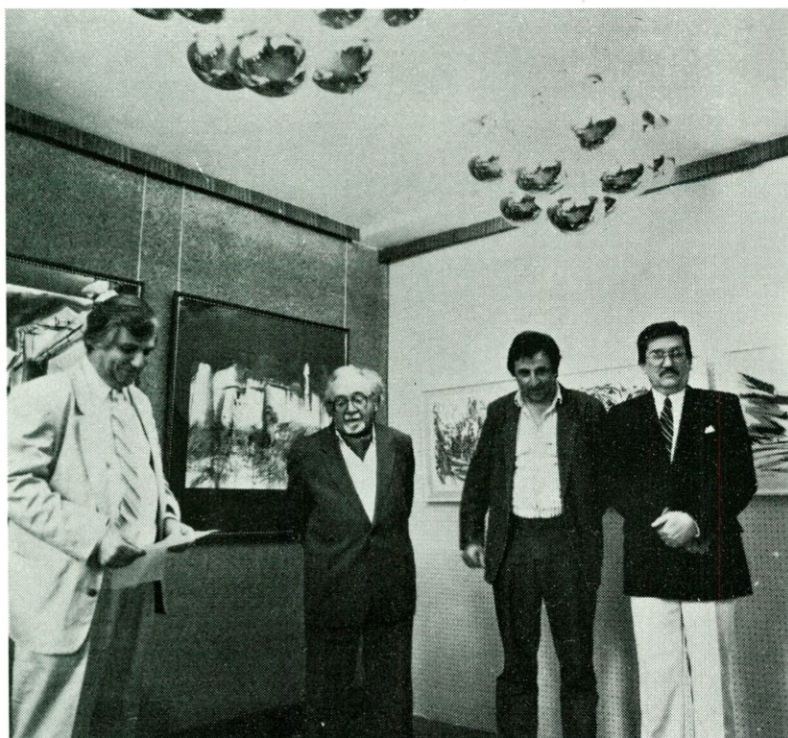
Z bolečino smo ga spremljali na njegovi zadnji poti. Če bi samo s kančkom očesa lahko videl številne prijatelje in sodelavce iz Petrola, ki so se tako lepo poslovili od njega, bi bil neizmerno srečen.

Spomnili pa se ga niste samo ob smrti, kakor je to običaj, vse od upokojitve ste ga obiskovali, prijatelji in sodelavci iz podjetja. Vabili ste ga na izlete, oddih in praznovanja, ki se jih je tudi z veseljem udeleževal.

Podjetje, kakršno je Petrol, bi bilo lahko za vzgled mnogim organizacijam, ki na svoje upokojene sodelavce kmalu pozabijo in jih popolnoma izključijo iz svoje sredine. Če bo koga izmed znancev ali prijateljev pot peljala mimo njegovega doma, bo vedno dobrodošel.

Še enkrat hvala za izkazano pozornost in veliko delovnih uspehov!

Angela Bohinc
in vsi njeni

Zahod kupuje več nafte in manj plina

Sovjetska zveza ima dobiček kljub padcu cen

Zaradi nižjih cen energije se je delež Vzhoda v zahodnem eksportu zmanjšal – leta 1984 je znašal uvoz štiriindvajsetih članic OECD iz Comecona 60 odstotkov, leta 1987 še 42 odstotkov. Podatkov za letošnje leto še ni na voljo. Iz Sovjetske zveze je dobil Zahod leta 1987 64 odstotkov goriva, iz malih članic Comecona 17 odstotkov. S tem imajo goriva strateško pozicijo v trgovanju Zahoda, je poudaril v svoji študiji dr. Jan Stankovsky, strokovnjak za zunanjo trgovino gospodarsko-raziskovalnega instituta (Wifo).

Najpomembnejše mesto imajo nafta (12 odstotkov) in njeni derivati (19 odstotkov). Njihova cena pogojuje devizni prihodek in s tem tudi uvozni potencial Comecona. Sovjetska zveza je bila lani spet največji naftni izvoznik na svetu, medtem ko je padla leta 1986 in 1987 tik za Saudsko Arabijo. Na Sovjetsko zvezo odpade 11,6 odstotka svetovnega naftnega eksporta.

Leta 1987 in 1988 je izvozne količine občutno povečala (za 13,8 oziroma 24,4 odstotka). Ta uspeh je toliko bolj presenetljiv, ker je uspel na zelo šibkem tržišču. Uvoz nafte OECD zavzema v teh dveh letih samo 1,5 oziroma 4 odstotke. Lani je dobavljala Sovjetska zveza največ nafte Franciji, Italiji, Španiji in Grčiji, pri čemer so dogovori o menjavi blaga gotovo igrali določeno vlogo. Sovjetska zveza izvaža na Zahod tudi velike količine naftnih derivatov. Tako leta 1987 kakor 1988 so bile te količine pod nivojem predhodnega leta. Leta 1986 so prodali na Zahod približno enake količine nafte in naftnih derivatov, leta 1988 je znašal odnos 2:1. Leta 1987 so za proizvode izdali več denarja kakor za nafto.

Odhod iz Afganistana sprošča kapacitete

Skladiščenje je gospodarsko brez smisla, ko prinašajo proizvodi tudi dohodek za prede-

lavo. Sovjetska zveza je do zdaj uporabljala naftne derivate pri angažiranju v Afganistanu, letos bo spet več kapacitet lahko poslala na Zahod.

OECD je uvozila lani iz Sovjetske zveze za 7,4 odstotka več, iz vzhodne Evrope pa za 2,9 odstotka manj nafte in njenih derivatov kakor leta 1987. Celoten uvoz OECD z Vzhoda je dosegel lani 92 milijonov ton, kar je za 5,1 odstotka več kakor leto prej. 7,5 odstotka vsega uvoza OECD prihaja iz Comecona (1987 – 7,3 odstotka). Avstrija, Finska, Italija in Švica uvažajo nad 15 odstotkov z Vzhoda, Zvezna republika, Francija in Nizozemska 12 do 13 odstotkov.

Drugi steber sovjetskega energetskega gospodarstva je zemeljski plin, ki ga od leta 1969 (ko je bil zgrajen prvi plinovod do Avstrije) vse več pošiljajo v Zahodno Evropo. Leta 1989 so zaslužili z njim v zahodnem trgovanju 13 odstotkov vseh deviz. Lani ga je dobila Evropa iz Sovjetske zveze 36,3 milijarde kubičnih metrov, kar je za 5,4 odstotka manj kakor leta 1987. Občutno manj sta dobili Francija in Italija. Delež Sovjetske zveze v celotnem uvozu zemeljskega plina na Zahod je lani vendarle porasel z 29,9 na 30,5 odstotka.

Nafta se je v lanskem letu občutno pocenila. Uvozna cena za OECD je padla s 16,7 dolarja za sodček v januarju na 13,6 dolarja v decembru. S povprečno letno ceno 14,8 dolarja za sodček je bila za 17,1 odstotka pod nivojem iz leta 1987.

O cenah na plinskem trgu je bolj malo informacij. Na splošno sledijo z rahlo zamudo cenam nafte in kurilnih olj.

ZAHVALA

Ob smrti moje mame CILKE PEČNIK se zahvaljujem sodelavcem za darovano cvetje in izrečeno sožalje.

Hvala!

Cilka Juvančič

ZAČETEK EKSPLOATACIJE VELIKEGA NAFTNEGA NAHAJALIŠČA

V Gabonu bodo začeli pridobivati nafto z ogromnega nahajališča, ki so ga odkrili leta 1985, in bo zelo pomembno za državo, članico Opeca, ker so se prav zdaj začele spet dvigati cene nafte.

Kopno nahajališče na jugozahodu države naj bi do konca leta dalo 120 tisoč sodčkov dnevno. To bi bilo trikrat več kakor je znašala dosedanja proizvodnja iz tega nahaja-

lišča in polovica celotne proizvodnje v Gabonu. Povečana proizvodnja in višje cene nafte na svetovnem trgu bi lahko uredile gospodarstvo Gabona, ki je v veliki meri odvisno od nafte. Z eksploatacijo novega nahajališča ob sodelovanju Shell Gabona in Elf Gabona naj bi se celotna proizvodnja v državi v prihodnjih petih letih povečala na enajst do petnajst milijonov ton (lani je znašala osem milijonov ton), in država bo verjetno zahtevala od Opeca, da poveča njene proizvodne kvote s sedanjih 16.600 na 25.000 sodčkov dnevno.

Nekdanji dijaki proslavili štiridesetletnico rudarske industrijske šole v Lendavi

Bilo je pred 40 leti, ko so maturanti prve generacije rudarske industrijske šole zapustili lendavski grad in se iz zibelke jugoslovanskega naftaštva razkropili po vsej Jugoslaviji, kjer so kot sposobni strokovnjaki tudi v praksi uspešno porabili znanje, ki so si ga nabrali v tej prvi jugoslovanski strokovni šolski instituciji.

10. junija letos so se po dolgih 40 letih, razkropljeni na vse strani, ponovno zbrali v svoji nekdanji šoli skupaj s svojima direktorjema in učiteljema. Spet je zazvonil grajski zvonec in po obrazih nekdanjih dijakov so se kot nostalgici senca sprehajali spomini na mladost, na ure, tedne in mesece, ki so jih kot mlade-

niči preživeli v Lendavi, v šoli, na gradu, in bližnjih naftnih ter plinskih poljih Petišovci in Doline.

Kako pomembno poslanstvo je imela ta šola za jugoslovansko naftno industrijo, z njo pa tudi vsi, ki so se po dolgih letih zbrali v Lendavi, je v svojem pozdravnem govoru poudaril Friderik Kramberger, predstavnik Naftne Lendava, ki je skupaj z Naftaplino prevzela pokroviteljstvo nad srečanjem. Nekdanje učence pa je v imenu SO Lendava pozdravil tudi njen podpredsednik Tibor Fule. Pred odhodom so si nekdanji učenci te šole ogledali še Petišovsko polje in procesne naprave v nafti Lendava.

Š. P.

